

Η ΜΕΤΑΣΤΑΣΙΣ

[ΛΕΞΙΚΟΓΡΑΦΙΚΗ ΜΕΛΕΤΗ]

ΥΠΑΡΧΟΥΝ μερικά λέξεις θαυματουργοί· λέξεις ἔμψυχοι, ζωνταναί, ἐγκλείουσai δύναμιν χιλίων ἵππων ἀτμῶν, πολὺ ἰσχυροτέρων, ὥς γνωστόν, ἀπὸ τοὺς ἵππους μὲ δέρμα καὶ μὲ πόδας, — ἢ πίεσιν, — πρὸ πάντων τοῦτο, — χιλίων ἀτμοφαιρῶν· λέξεις, αἱ ὁποῖαι εἶναι ἱκαναὶ νὰ μεταβάλουν τὴν ὄψιν ἐνὸς κράτους, νὰ φέρουν τὴν κεφαλὴν εἰς τὴν θέσιν τῶν ποδῶν καὶ τ' ἀνάπαλιν, νὰ μεταβιβά- ζουν ἀπὸ χειρὸς εἰς χεῖρα πρωθυπουργικὰ καὶ ὑπουργικὰ χαρτοφυλάκια, νὰ φέρουν μίαν μερίδα τοῦ ἔθνους, ἢ ὁποῖα υφίσταται τὴν πείναν τοῦ Οὐγγολίνου, τὴν Ἀντιπολίτευσιν, εἰς τὴν θέσιν ἐκείνων τοὺς ὁποίους ὁ Κύριος ὑπερεχόρτασε μὲ πέντε ἄρτους εἰς τὸν γάμον τοῦ Κανᾶ, καὶ νὰ ἐξαναγκάζουν ἀντιστρόφως τοὺς ὁπαδοὺς τῆς τέως κυβερνήσεως ἀπὸ τῆς ὑπερσιτίας τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων, νὰ μεταπίπτουν εἰς αὐστηράν διαιταν κατὰ τῆς ἀπὸ ταύτης δυσπεψίας γινόμενοι ἀντιπολιτευόμενοι· νὰ ἀντικαθιστοῦν ἐπὶ τέλους μίαν κυβερνήσιν σπάταλον... πρὸς τοὺς φίλους τῆς καὶ ὀλεθρίαν, διὰ τὸ ἔθνος... τῶν ἐχθρῶν τῆς διὰ μιᾶς κυβερνήσεως αὐστηρῶς οἰκονόμου ἀπέναντι τῶν... ἐχθρῶν τῆς καὶ ἐθνοσωτηρίου, διὰ τὸ ἔθνος... τῶν φίλων τῆς.

Καὶ ὅμως παραδόξως τὰς λέξεις ταύτας τὰς παραμελοῦν τὰ λεξικά, καὶ αὐτὰ ἀκόμη τὰ ἐγκυκλοπαιδικά. εἰς βαθμὸν ἀξιοθρήνητον.

Σὰς δίδουν περὶ αὐτῶν ἐννοίας ψευδεῖς ἢ ὁλως ἐπουσιώδεις· καὶ σὰς ἀποκρύπτουν, — ἐξ ἀμελείας ἐλπίζομεν, — τὴν ὑπέροχον δύναμιν, τὴν ὁποῖαν ἐγκλείει ἐκάστη συλλαβὴ των καὶ ἕκαστον γράμμα, σφυρηλατημένα πάντα ἐκ γάλυθος Μπέσεμερ.

Τὴν παράλειψιν ταύτην τῶν λεξικογράφων ἔχει καθῆκόν νὰ ἀναπληρώσῃ ὁ πολιτικὸς τύπος.

Μία ἀπὸ τὰς ἰσχυράς ταύτας λέξεις, ἡ ἰσχυροτέρα ἴσως, ἡ λέξις μετὰστασις, λέξις σκορπίζουσα ζωὴν, καὶ λέξις φονεύουσα, διότι ὅταν ἐντκήπται τὸ πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον ὑποδηλοῖ, φέρεται ὅλα τὰ κακὰ καὶ τὰ καλὰ τῶν μεγάλων ἐπιδημιῶν.

Καὶ ὅμως, ὅπως ὅλοι οἱ ἰσχυροί, κρύπτει μετριοφρόνως εἰς τὰ λεξικά τὴν δυναμὶν της. Ἐπενδύεται μάλιστα ὑποκριτικὸν ῥᾶσον καλοῖν μεταχειρίζεται τὸ πένθιμον ἄρωμα τοῦ νεκρολιθάνου. Τῷ ὄντι πολλάκις γίνεται χρῆσις τῆς λέξεως «μετάστασις» ἐπὶ τῶν μελλοθανάτων, τῶν θνησκόντων ἢ τῶν μακαριτών, οἱ ὅποιοι ὅταν καταλείπουν τὸν μάταιον τοῦτον κόσμον λέγεται ὅτι θὰ μεταστοῦν, μεθίστανται ἢ μετέστησαν πρὸς Κύριον. Διότι εἶναι ἀποφασισμένον ὅπως ἄνευ ἐξαιρέτως ὅλοι οἱ μεθιστάμενοι τῆς ζωῆς προσχωροῦν εἰς τὸ κόμμα τοῦ Κυρίου, χωρὶς περὶ οὐδενός· ἐξ αὐτῶν νὰ ρηθῇ ἢ νὰ γραφῇ ποτε, ὅτι μετέστη πρὸς τὴν ἀντιπολίτευσιν τοῦ Σατανᾶ. Τοῦτο κατ' ἐμὲ ἀποδεικνύει τὸ ἀπολύτως πεσιττὸν ὅλων τῶν ἐπικηδεῶν εὐχῶν, αἱ ὅποια ἀποβλέπουν εἰς τὴν ἀπολύτρωσιν παντός μεθιστάμενου ἀπὸ τῶν ὀνύχων καὶ τῶν κεράτων τοῦ τελευταίου τούτου καὶ τοῦ κόμματος του.

Υπάρχουν ἐν τούτοις πολλάκις καὶ μεταστάσεις, ὅχι μόνον causa mortis, ὡς λέγουν οἱ νομικοί, ἀλλὰ καὶ μεταξὺ ζώντων, αἱ ὅποια ὁμοιάζουν καταπληκτικῶς πρὸς τὰς ἀνωτέρω μεταστάσεις, τὰς μακαβρίους.

Τοῦτο συμβαίνει ὅταν μεθίσταται τις ἀπὸ μίαν Κυβέρνησιν μὲ τὴν πεποιθήσιν, ὅτι αὕτη πίπτει ἁμέσως καὶ λόγῳ τῆς πλάνης του ταύτης εὐρίσκεται αἶφνης ἐπὶ μακρόν, ἴσως καθ' ὅλην τὴν βουλευτικὴν περίοδον, εἰς τὰ ἐδώλια τῆς ἀντιπολιτεύσεως, μὲ ὅλα τὰ Οὐγολίνεια καὶ Ταντάλεια παθολογικά φαινόμενα τῆς μεταστάσεως ταύτης. Τοιαῦται τῷ ὄντι ἀσύνετοι κομματικαὶ μεταστάσεις, ἔχουν πολλὴν ἀναλογίαν πρὸς τὰς μεταστάσεις πρὸς τὸν θάνατον, ἀλλὰ τὰς ἐκουσίας : Διὰ τοῦτο καὶ περὶ τῶν οὕτως ἀσυνέτως μεθισταμένων χαρακτηριστικώτατα ἐκφραζομένη ἡ κοινοβουλευτικὴ γλῶσσα λέγει ὅτι : « η ὑ ἴ ο κ τ ὴ ν η σ α ν π ο λ ι τ ι κ ῶ ς ».

Ἄλλ' ὡς εἶπον ἀνωτέρω, τὰ ἑλληνικά λεξικά, ἀπὸ τῶν τοῦ Γαζῆ καὶ τοῦ Βυζαντίου μέχρι τῶν νεωτάτων, οὐδεμίαν παρέχουν νύξιν περὶ τῆς ἰσχυροτάτης τῶν ἐννοιῶν τῆς Μεταστάσεως, τῆς καὶ μόνης πραγματικῆς κατὰ τὴν σύγχρονον τῆς λέξεως ἐκδοχῆν, διότι ἀσχολοῦνται ἀποκλειστικῶς περὶ τῶν ἀρχαίων αὐτῆς ἐκδοχῶν.

Οἱ μακαρίζται ἡμῶν πρόγονοι, τοὺς ὁποίους συνειθίσαμεν νὰ

ονομάζωμεν ἀθανάτους, μετεχειρίζοντο τῷ ὄντι τὴν λέξιν μεταστάσεις, ὅχι εἰς πολὺ κολακευτικὴν ἔννοιαν, διότι τὴν ἐχρησιμοποιοῦν ἐπὶ τῶν κακοτήτων νόσων, αἵτινες ἀλλάττουν θέσιν ἐπὶ τοῦ ταλαιπώρου ἀνθρωπίνου σώματος, τὸ ὁποῖον λυμαίνονται. Ἐκ τῆς τοιαύτης ἀράγε ἐννοίας κατὰ μεταφορὰν ἀπὸ τῶν θανατηφόρων νόσων καὶ τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος, μετήχθη ἡ ἔννοια αὕτη εἰς τοὺς συγχρόνους βουλευτὰς καὶ εἰς τὴν νεωτέραν ἐλληνικὴν πολιτείαν; — Ἡμεῖς ὅχι μόνον δὲν τὸ πιστεύομεν, ἀλλ' ἀποκρούομεν διατόρως καὶ ἀρνούμεθα τὴν ἰδέαν ταύτην, ὡς ὑβριστικὴν, μετὰ πολὺ μεγαλειτέρας δυνάμεως, ἀφ' ὅτην ἠνάλωσεν ὁ Πέτρος ἐπομνύων καὶ ἀρνούμενος τὸν Κύριον. Ὅπως δὴποτε, προσθέτως εἰς τὴν ἔννοιαν τοῦ θανάτου, καὶ ταύτην εἶχε τὴν σημασίαν εἰς τὴν ἱατρικὴν γλῶσσαν τῶν ἀρχαίων ἡ μεταστάσις. Εἰς ταύτην δὲ θὰ τὴν συναντήσετε εἰς ὅλα τὰ ἱατρικὰ τῶν συγγράμματα. Ἐχετε π.χ. ὁ μὴ γένοιτο — ὕδραρθρον εἰς τὸ γόνυ καὶ ὁ ὕδραρθρος οὗτος ἐμφανίζεται ἔπειτα εἰς τὸν ἀγκῶνα σας, ἢ — πάντοτε ὁ μὴ γένοιτο, — ἔχετε γάγγραιναν ἢ φαγέδαιναν, αἱ ὁποῖαι ἐπινέμονται τὸ σῶμα σας μεταπηδῶσαι ἰδιοτρόπως καὶ ἀστάτως εἰς τὰ διάφορα αὐτοῦ μέλη. Ὅλα ταῦτα λέγονται, ἐλέγοντο τοῦλάχιστον, εἰς τὴν γλῶσσαν τῆς ἀρχαίας παθολογίας: μεταστάσεις. Παρακαλῶ δὲ καὶ πάλιν θερμῶς τοὺς ἀναγνώστας μου νὰ μὴ λησμονήσουν, ὅτι ἀποκρούω πᾶσαν μεταφορὰν καὶ πᾶσαν ἀναλογίαν πρὸς τὴν σύγχρονον τῆς μεταστάσεως ἔννοιαν, ἐκείνην δηλαδὴ εἰς ἣν τὴν μετεχειρίζεται ἡ κοινοβουλευτικὴ παθολογία.

Σήμερον, ἐὰν ὁ λεξικογράφος ζητήσῃ, καθ' ὃ ἔχει καθῆκον, τὴν κυρίαν ἔννοιαν τῆς λέξεως, τὴν ὑλικὴν οὕτως εἰπεῖν, θὰ τὴν ἀποδώσῃ διὰ τῆς λέξεως «μετακάθισμα.»

Δὲν συνέπεσε ποτέ, ὅταν κάθεσθε διαρκῶς εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν νὰ καταλαχιδάνεσθε ὑπὸ δυσaréστου αἰμωδίας; Ἡ νὰ νομίζετε ὅτι σᾶς ἐνοχλεῖ τὸ ρεῦμα; Δὲν συνέπεσε νὰ ἐννοήσετε, ἔστω καὶ ὀλίγον ἄργά, ὅτι ἡ θέσις δὲν εἶναι πολὺ ἀναπαυτικὴ; Τότε ἀμέσως σᾶς γεννᾶται ἀνάγκη ἐπιτακτικὴ, πόθοι ἀκατάσχετος νὰ μετακαθῆτε.

Λοιπὸν τὰ αὐτὰ πράγματα συμβαίνουν ἐνίοτε καὶ εἰς τὸ βουλευτήριον.

Σᾶς ἐνοχλεῖ αἴρνης ἡ ἀριστερὰ πλευρὰ τοῦ βουλευτηρίου. Εὐρίσκετε κατόπιν ὠρίμου σκέψεως ὅτι δὲν θερμαίνει ἐπαρκῶς τὸ κάθισμά σας ὁ κυβερνητικὸς ἥλιος. Τοῦτο, εἴτε διότι ἐξ ἰδιοσυγκρασίας, — εἴσθε φαίνεται ἀναιμικὸς κομματικῶς, — αἰσθάνεσθε διαρκῇ τὴν ἀνάγκην νὰ σᾶς περιλούῃ ὁ ἥλιος τῶν παρο-

χών, εἴτε διότι κρίνετε ὅτι ἡ δέσμη τῶν θερμῶν ἀκτίνων του πίπτει κατὰ προτίμησιν εἰς τὸ ἐδώλιον ἐνὸς παρακαθημένου σας· τοῦτο ἀρχίζει κατὰ μικρὸν νὰ ἀποβαίνει εἰς ὑμᾶς ἀφόρητον.

Ἐὰν μάλιστα ὁ παρακαθημένος, ὁ ἡλιόλουστος ἐκ τοῦ ἡλιακοῦ φωτός καὶ ἰδιαίτερας κυβερνητικῆς εὐνοίας, συμπέσῃ νὰ ἔλθῃ ἀπὸ τὴν ἐπαρχίαν, τὴν ὁποίαν καὶ ὑμεῖς ἀντιπροσωπεύετε, τότε ἐπινέμεται τὸν ὀργανισμόν σας ἐν συναίσθημα ριγηλόν, μία νευρική δυσθυμία, σύνθηες ἀποτέλεσμα τῆς ἐπιδράσεως τοῦ ψύχους, ἡ ὁποία καθίσταται σὺν τῷ χρόνῳ ἀφόρητος. Πέρνετε τότε τὸ ἐπανωφόρι σας, τὴν ράβδον σας καὶ τὸ καπέλλο σας καὶ τὰ μεταφέρετε ἅπαντα ὁμοῦ μετὰ τοῦ ὑποκειμένου σας καὶ τῆς βουλευτικῆς ψήφου σας εἰς τὰ ἐδώλια τῆς δεξιᾶς. Αὕτη εἶναι ἡ μετὰ στασις κατὰ τὴν ἐξωτερικὴν αὐτῆς ἐμφάνισιν.

Τινὲς τὰς μεταστάσεις ταύτας ἀποδίδουν εἰς αἷτια ὅλως φυσιολογικά· εἰς αἷτια ἀντικειμενικά ἀνεξάρτητα ἀπὸ πάσης παθολογικῆς δυσκрасίας τοῦ ὑποκειμένου. Οἱ πλεῖστοι ὅμως σήμερον διδάσκουν ὅτι ἀνήκει ἀποκλειστικῶς εἰς τὸ πεδίου τῆς παθολογίας. Ὅπως δὴποτε ἡ ψυχολογία τῆς εἶναι πολὺ περίπλοκος.

Ἐκ τοῦ ἐμφανοῦς ἡ βουλευτικὴ αὕτη μετοικεσία ἀπὸ ἐδώλιου εἰς ἐδώλιον, ὑποτίθεται ὅτι ὀφείλεται πάντοτε εἰς μίαν αἰφνιδίαν, ἀπροσδόκητον, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ μυστηριώδη διαφώτισιν τῆς συνειδήτεως ὑμῶν περὶ τῆς ἀληθοῦς καταστάσεως τῶν πολιτικῶν πραγμάτων τῆς πατρίδος.

Κάθησθε αἶφνης εἰς τὰ ἐδώλια τῆς ἀντιπολιτεύσεως καί, καθ' ὃ ἔχει καθῆκον πᾶς θεώμενος ἐκ τῆς θέσεως ἐκείνης, ἡ μορφὴ τῆς κυβερνήσεως σᾶς φαίνεται μορφὴ Μεγαίρας, Ἐμπούσης, Λάμιας. Ἀλλ' αἶφνης, δέσμη φωτεινῶν ἀκτίνων, ὡς ἀπὸ μυστηριώδους ἡλεκτρικοῦ προβολέως, πίπτει ἐπὶ τῆς μορφῆς ταύτης· τότε εἰς τὴν ἀντίληψίν σας αὕτη ὑφίσταται μίαν μεταμορφώσιν ἑκπαγλόν. Δὲν εἶναι πλέον οὔτε Ἐμπουσα, οὔτε Λάμια· λαμβάνει τὴν χρυσὴν λάμπιν τῆς Ἡοῦς, τὸ κάλλος τῆς Ἀφροδίτης καὶ τὸ προφίλ τῆς ἐνέχει ὅλην τὴν αὐστηράν συμμετρίαν, τὴν σοβαρῶς ἁρμονικὴν τοῦ προσώπου τῆς Ἀθηνᾶς. Ἀμεσος συνέπεια τῆς μεταμορφώσεως ταύτης τῆς κυβερνήσεως εἶναι φυσικὰ ἡ μετὰστασίς σας εἰς τὰς τάξεις τῆς....

Εἶναι τώρα περιττὸν νὰ ἀναπτυχθῇ πῶς γίνεται ἡ μετὰστασις εἰς τὰς τάξεις τῆς ἀντιπολιτεύσεως. — Ἐκτυλίξατε τὴν εἰκόνα ταύτην ἀντιθέτως, διὰ νὰ ἔχετε ἐνώπιον ἡμῶν ζωντανὴν καὶ τὴν παράστασιν ταύτην, ὡς διὰ κινητοσκοπίου.

Ἐκεῖνο ὅμως τὸ ὁποῖον ἡ φυσικὴ δὲν ἡδυνήθη ἀκόμη νὰ κατορθώσῃ, εἶναι ἡ ἀνάλυσις τοῦ φωτός τούτου τοῦ αἰφνιδίου, τὸ

ὁποῖον ἐνσκήπτει αἴφνης ἐπὶ τῶν ὀφθαλμῶν τῆς συνειδήσεως τῶν λαϊκῶν ἀντιπροσώπων καὶ τὴν μεταστρέφει, καθ' ὃν τρόπον ἡ αἴφνιδία ἐκείνη ἐκθαμβωτικὴ λάμψις, ἡ ὁποία ἔκχμε τὸν Σαῦλον ἀπὸ διώκτου τοῦ Κυρίου, νὰ γείνη Παῦλος, ὁ πρῶτος αὐτοῦ λάτρης καὶ ἀπόστολος.

Διότι δὲν εἶναι τοῦτο τὸ σύνθηρες φῶς, τὸ ὁποῖον διὰ τοῦ πρίσματος ἀναλύεται, ὡς γνωστόν, εἰς τὰ ἀρχικὰ χρώματα τῆς ἱρίδος.

Εἶναι φῶς ἰδιογενές, *sui generis*, τὸ φῶς τὸ προκαλοῦν τὰς μεταστάσεις ἀπὸ τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὴν ἀντιπολίτευσιν *ei vice versa*.

Ἐν τούτοις ἡ ἐπιστήμη κατορθώνει πολλάκις νὰ ἀναλύῃ καὶ τούτου τὰς ἀκτῖνας. — "Ἄλλοτε εἶναι π. χ. ἀποτυχοῦσα χάρις ἐνὸς καταδίκου, ἡ ἐπιτυχοῦσα σύστασις ἐνὸς πρωτοδικείου· εἰς διορισμὸς νομάρχου ἐπιτευχθεὶς ἢ μία ἀπόλυσις οἰκονομικοῦ ἐφόρου ματαιωθεῖσα· ἐπίσης ἡ ἀποτυχία μιᾶς ἐνοικιάσεως ἐνὸς ἐρειπίου, εἰς τὸ δημόσιον· ἡ ματαίωσις τῆς ἐξαίρέσεως ἐνὸς κληρωτοῦ· ἡ ἐναντίον τῶν παραστάσεων τοῦ προστάτου βουλευτοῦ ἀπόλυσις ἐνὸς ἀλαταποθηκαρίου, ὁ ὁποῖος χωρὶς νὰ φοβηθῇ οὔτε τὸ κακουργιοδικεῖον, οὔτε τὸ σκορβοῦτον ἢ τὴν στομακάκην, κατῶρθωσεν νὰ φάγῃ ὅλον τὸ ἄλας μιᾶς ἀλυκῆς· ὅλα ταῦτα δύνανται νὰ ἀποτελέσουν παράγοντας τοῦ φωτὸς τοῦ προκαλοῦντος τὰς κοινοβουλευτικὰς μεταστάσεις, ἀπὸ τῆς κυβερνήσεως εἰς τὴν ἀντιπολίτευσιν καὶ τὰν ἀπαλιν.

Τῆς διαφωτίσεως δὲ ταύτης βοηθοὶ πολῦτιμοι, ὅταν πρόκηται περὶ μεταστάσεων ἀπὸ τῆς κυβερνήσεως εἰς τὴν ἀντιπολίτευσιν, εἶναι οἱ λεγόμενοι μεταστατικοί. (Ἡ λέξις εἶναι ἀρχαία, ἀλλ' εἰς ἄλλοιαν ἔννοιαν).

Οἱ μεταστατικοὶ οὗτοι εἶναι συνήθως πρόην ὑπουργοὶ μιᾶς κυβερνήσεως, ἀπὸ τῶν χειρῶν τῶν ὁποίων διωλίσθησε τὸ χαρτοφυλάκιον, ἐνῶ οἱ εὐτυχεῖς συνάδελφοί των ἐν τῷ αὐτῷ κόμματι ἐξακολουθοῦν νὰ τὰ κατέχουν, τὰ πολύτιμα χαρτοφυλάκια.

Οὗτοι φυσικῶς ἅμα παραιτούμενοι περὶ τὴν μεσημβρίαν ἀμέσως μεθίστανται τὸ ἀπόγευμα τῶν τάξεων τοῦ κόμματος, τοῦ ὁποῖου μέχρι τῆς μεσημβρίας μετεῖχον ὡς ὑπουργοί.

Οὗτοι δὲ εἶναι καὶ οἱ δεινότεροι πολέμιοι τοῦ κόμματος, ἐξ οὗ μετέστησαν, καθὼ μᾶλλον πεφωτισμένοι ὑπὸ τοῦ φωτὸς τῆς ἀληθείας, συνισταμένης εἰς τὴν ἀκράδαντον πεποιθήσιν ὅτι ἡ κυβερνήσις, τῆς ὁποίας μετεῖχον, φέρει τὸ ἔθνος κατὰ κρημνῶν, εἰς τὸ χεῖλος τοῦ βαράθρου, καὶ εἰς ὅλας τὰς ἄλλας τρομερὰς καταστροφάς, τὰς ὁποίας δι' ἐκφράσεων ὁμοιομόρφως παραδε-

ἀντιπάθεια τῶν προσώπων εἰς τὰ ὅποια ἐπαύζεται μανία καταδιώξεις, ἐναντίων ὅλων τῶν οἰκείων των.

Κατόπιν ἐκδηλοῦται παρὰ τῷ πάσχοντι παραπλήσιον εἶδος ἀνησυχίας οἷον καὶ εἰς τὸ πρῶτον στάδιον τῆς ὑδροφοβίας· ἀνησυχίας, ἥ ὅποια δὲν τοῦ ἐπιτρέπει νὰ παραμένη εἰς τὰς συνεδριάσεις τῆς βουλῆς, τὰς ὁποίας τῷ καθιστᾷ ἀφορήτους, καὶ τὸν ἀποδιώκει εἰς μέρη, ὅπου εἶναι σχεδὸν ἀδύνατον νὰ τὸν εὔρουν οἱ πρὸς τοῦτο ἐκπεμπόμενοι κλητῆρες τῆς βουλῆς, ὅταν ἀναγινώσκειται ὁ κατάλογος. Κατόπιν ἡ χαρακτηριστικὴ αὕτη ἀντιπάθεια πρὸς σύμπραξιν εἰς τὴν ἀπαρτίαν λαμβάνει μορφήν περισσότερον ὀξεῖαν. Ὁ μέλλων νὰ προσβληθῇ ὑπὸ μεταστασίτιδος ἀποφεύγει τελείως τὰς συνεδριάσεις, ὅπως ὁ ὑδροφοβὸς τὸ ὕδωρ καὶ ὅλα τὰ λάμποντα ἀντικείμενα. Τέλος δὲ καὶ τρέπεται μεθ' ὁρμῆς εἰς φυγὴν πρὸς τὴν ἐπαρχίαν του κατὰ τὴν ἀγωνιωδεστέραν διὰ τὴν ἀπαρτίαν περίοδον.

Ὅταν ἡ μεταστασίτις προεκδηλοῦται διὰ τῶν συμπτωμάτων τούτων, ἀποφύγετε ἐπιμελῶς τὰς ποικίλας φαρμακευτικὰς σκευασίας ἀντιμεταστασίνης ὡς ὅλως ἀγυρτικὰς. Πρὸ παντὸς θρεπτικῆ καὶ ρωττικῆ τροφῇ δι' ἀφθόνων καὶ ἐπανειλημμένων παροχῶν ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ κράτους ἄνευ οὐδενὸς φόβου τοῦ ἱατροῦ περὶ βλάβης τοῦ στομάχου τοῦ ἀσθενοῦς ἐξ ὑπερστίας. Διότι τὸ μόνον ὄργανον τοῦ μεσαστασιέοντος, τὸ ὅποιον ὅχι μόνον δὲν προσβάλλεται ὑπὸ τῆς νόσου, ἀλλ' αὐξάνει μάλιστα τεραστίως ἡ δύναμις του πρὸς τὰς φυσιολογικὰς αὐτοῦ λειτουργίας, εἶναι ὁ στόμαχος. Ἐὰν ἡ στρουθοκάμηλος πέπτει ἀκόπως καὶ χωρὶς κανένα κίνδυνον νὰ πάθῃ ντιλατασιόν, ὑέλους, καρφία, γάλυκα κλπ, εἰς πάσχων ἐκ τῶν προκαταρκτικῶν συμπτωμάτων μεταστάσεως δύναται νὰ πέψῃ ὁλόκληρον στρουθοκάμηλον μὲ τὸ πτέρωμά της καὶ μὲ ὅλην τὴν ἀνωτέρω συλλογὴν τὴν ἀποτελοῦσαν τὸ σύνθηρες αὐτῆς μενοῦ.

Διὰ τοῦτο ὁ ἱατρός — δηλαδή ἡ κυβέρνησις — ὅχι μόνον δὲν πρέπει νὰ συνιστᾷ δίαιταν εἰς τὸν πάσχοντα, ἀλλ' ἀπεναντίας ὀφείλει νὰ ἐμπιστεύεται ἀπολύτως εἰς τὴν ὁρεξίν του περὶ τῆς καταλλήλου τροφῆς.

Καὶ ἂν ἡ νοσηρὰ κατάστασις του ἐκδηλώσῃ ἀνθρωποφάγους ὁρεξεις, πρέπει αὐτοστιγμὴ νὰ ἱκανοποιηθῶν.

Ζητεῖ π. γ. νὰ φάγῃ ἓνα ταμίαν, ἓνα ἔφορον, ἢ ἔστω καὶ ἓνα εἰσαγγελεῖα ἢ νομάρχην. Ὁ ἀρμόδιος ὑπουργός, — ἡθέλωμεν νὰ εἴπωμεν ὁ ἱατρός — πρέπει ἀμέσως νὰ τοῦ τὸν σερβίρῃ σενιὰν ἄνευ δισταγμῶν. Εἰς ὅ,τι καὶ ἂν ζητήσῃ, ἢ βαδύτης καὶ ἡ διστακτικότης ἀποβίνει συνήθως θανατηφόρος.

Καὶ βουλιμίαν Γαργαντούα ἂν ἐκδηλώσῃ ὁ ἐπιρρεπὴς εἰς μεταστασίτιδα καὶ προσβεβλημένος ἤδη ἐκ τῶν πρώτων συμπτωμάτων, πρέπει ὁ ἰατρός διὰ καταλλήλου συνδυασμοῦ ρωστικῶν τροφῶν, πάντοτε ἀπὸ τὸ μπουφέ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ κράτους, νὰ προσπαθῇ πῶς νὰ ἀναπτύξῃ ἐν αὐτῷ τὸ συναίσθημα τοῦ κόρου χωρὶς οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν νὰ ἀφίνη τὸν ἀσθενῆ με ἐκεῖνο τὸ χαρακτηριστικὸν ξελίγωμα τῶν κενῶν στομάχων (tiraillement) τὸ ὁποῖον ἀποβαίνει πάντοτε ὀλεθριώτατον ἐπὶ τῶν τοιούτων νοσημάτων.

Οὕτω μόνον, ἂν ἐγκαίρως διαγνωσθῇ, δύναται νὰ προληφθῇ ἡ ἀπὸ τῶν κυβερνητικῶν τάξεων μεταστασίτις κατὰ τὰ πρώτα αὐτῆς στάδια.

"Ὅσον ὅμως ἀφορᾷ τὴν ἐκ τῶν τάξεων τῆς ἀντιπολιτεύσεως εἰς τὴν κυβέρνησιν, ἐπειδὴ δὲν προεκδηλοῦται διὰ συμπτωμάτων, ἀλλ' ἐνσκήπτει αἰφνιδίως, ἡ ἐπιστήμη μένει ἀκόμη ἀπέναντι αὐτῆς ἄοπλος

[Κατὰ μετάφρασιν ἐξ ἀνεκδότου
Μεγάλης Ἑγκυκλοπαιδείας.]

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΛΥΚΟΥΔΗΣ

Νεάνιδες τῆς ἐποχῆς

— Καὶ εἶνε εὐπρεπὲς αὐτὸ τὸ βιβλίον ποῦ διαβάξεις, Νίτσα ; Δὲν ἔχει σκάνδαλα μέσα ;

— ᾿Α ! μπᾶ ! ἀθωώτατο βιβλίον. Φαντάσου ποῦ τὸ ἔδωκα καὶ τῆς μαμᾶς νὰ τὸ διαβάσῃ !

δεγμένων καὶ πανηγυρικῶν ἀπεικονίζει πάντοτε ἡ γλῶσσα τῶν ἐπιστήμων ὀργάνων πάσης ἀντιπολιτευτικῆς.

Ὁμολογουμένως δὲ οὗτοι εἶναι οἱ ἀρμοδιώτεροι καὶ οἱ ἀψευδέστεροι μάρτυρες κατηγορίας τοῦ ὁλεθρίου συστήματος, μετὰ τοῦ ὁποίου συνέπραττον μέχρι τῆς μεσημβρίας, ἀφοῦ δύνανται νὰ βεβαιώσουν ἐνὸρκως, ὅτι εἰς ὅλας τὰς ἐγκληματικὰς αὐτοῦ πράξεις μετέσχον αὐτοπροσώπως, καθ' ὅλον τὸ πλάτος τῆς ἐννοίας τῆς συστάσεως, τῆς κατὰ τὸν ποινικὸν νόμον, ἐννοεῖται, Διὰ τοῦτο δὲ καὶ εἶναι οἱ ἀρμοδιότεροι κράχται μεταστάσεων καὶ ἄλλων βουλευτῶν. Οὕτω συμβαίνει καὶ ἐν τῷ κοινωνικῷ βίῳ· δὲν σᾶς πείθει τις εὐκόλως περὶ τρίτου τινὸς ὅτι εἶναι φονεὺς, ὅταν σᾶς βεβαιώσῃ, ὅτι μαζὶ οἱ δύο ἐξεπάστρεψαν πολλούς;

Εἴπομεν ἀνωτέρω ὅτι αἱ μεταστάσεις ἐκδηλοῦνται συνήθως αἰφνιδίως, ἐκρήγνυνται ἀκαριαίως ἐκεῖθεν, ὅθεν δὲν τὰς περιμένει κινεῖς ὡς νόσοι κεραυνοβόλοι — ἄλλοτε κεραυνοβόλοι διὰ τὸν μεθιστάμενον καὶ ἄλλοτε διὰ τὴν μερίδα ἐξ ἧς μεθίσταται, ἀπαραλλάκτως ὅπως καὶ αἱ φυσικαὶ κεραυνοβόλοι νόσοι πλήττον συνήθως ὁργανισμοὺς θεωρουμένους ὡς ὑγιεστάτους. Συνήθως δὲ κεραυνοβόλοι καὶ αἰφνίδιαι εἶναι πάντοτε αἱ ἀπὸ τῶν ἀντιπολιτευτικῶν τάξεων εἰς τὰς κυβερνητικὰς μεταστάσεις. — Ἐπειδὴ δὲ οὐδέποτε προεκδηλοῦνται, οὐδὲν θεραπευτικὸν μέσον ἵσχυεῖ κατ' αὐτῶν.

Ἄλλ' ἡ ἀπὸ τῶν τάξεων τῆς κυβερνήσεως εἰς τὴν ἀντιπολίτευσιν μετάστασις δὲν ἐνσκήπτει κατὰ κανόνα αἰφνιδίως.

Εἰς πολλὰς τῶν ὄντι περιστάσεις ἡ τοιαύτη τοῦ κυβερνητικοῦ βουλευτοῦ νόσος προεκδηλοῦται δι' εἰδικῶν χαρακτηριστικῶν συμπτωμάτων, ὅτε καὶ εἶναι συνήθως θεραπεύσιμος, εἰὰ μελετηθῇ καὶ δραστηρίως καταπολεμηθῇ ἢ οὕτω προεκδηλουμένη ἐναρξίς τῆς νόσου.

Ἐν πρώτοις, ὅταν ἐπὶ τινος ὑποκειμένου ἐπιβάλλεται μετάστασις, ἐκδηλοῦνται κατὰ πρῶτον τὰ ἐξῆς χαρακτηριστικὰ φαινόμενα εἰς τὰς ἐπισκέψεις τῶν ὑπουργείων· νευρική ταραχὴ καὶ προδιάθεσις εἰς ὀργὴν πολλάκις ἀναίτιον· ὁμιλεῖ τραχέως πρὸς τὸν ὑπουργὸν μὲ τὸ σιγάρων εἰς τὸ στόμα, καὶ χωρὶς νὰ ἀποκαλυφθῇ· εἰς τὰ γραφεῖα τῶν τμηματάρχων κτυπᾷ τὰς τραπεζὰς διὰ τῆς ράβδου του, διὰ νὰ πείσῃ τοὺς ἀντιλέγοντας περὶ τοῦ δικαίου τῶν ἀξιωτέων των, πολλάκις δὲ προστρέχει καὶ εἰς τὰ ἐπιχειρήματα τῶν ἀπειλῶν.

Μετὰ τὰ φαινόμενα ταῦτα ἐκδηλοῦνται εἰς τὸν πάσχοντα ἀνεξήγητος δυσπιστία καὶ μεμψίμοιρος ἀντιπάθεια πρὸς τὰ μέλη τῆς κυβερνήσεως, μεθ' ἧς συμπράττει, ἀπαραλλάκτως ὅπως ἡ